

ובן יש להביא ראייה שאין לעשות שום מלוכה קודם לתפילה מאבא בנימין נברכות ה'ו, אמר ר' אבא בנימין על שני דברים קייתי מצער כל ימי על תפלה שתהא סמוכה למיטה, ופירש רשי זיל כל ימי גונרתי שלא לעשות מלוכה ושלא לעסוק בתורה לשעמדתי ממיטה עד שאקרה קראת שמע ואתפלה, משמע מתוך פירוש רשי שאבא בנימין לא רצה ללמד לעצמו ולא לעשות מלוכה אלא עד שהיה מתפלל, ונראה דהשתא בזמן זה אין תורתינו אוצר החכמה אומנתינו יתפלל תחילת ואחר כך ילמוד. וכן כתוב קרי"ר אליעזר מווירמייש וזה לשונו, אפילו לתלמיד חכם שדרפו למד, אבל בשעת התפלה ובשעה שהקהל אומרם ברכות אין יכול למד, כי זמן תורה לחוד וזמן תפלה לחוד, ואם ביטל תלמיד חכם תפלה בשליל למדו אפילו למד כל היום כולם ולימד לאחרים מעלה עליו בכתב טוב באלו לא למד כל אותו יום כלו, וכן כתוב תדע בבירור של המתפלל בכוונה בשעת התפלה מעלה עליו הכתוב באלו למד כל התורה, שהרי בישטבך יש ג"ז טבות בנגד ג"ז פרשיות שבוחמש, עד כאן לשונו, מתוך דבריו משמע שיש להתפלל תחילת ואחר כך למד זה שמתפלל עוזה פרועינה גם למד גם נתן שבח לפורה יתברך שם.

ובשבא לבית הכנסת קודם לתפילה ישב וניחשוב בלבו **לפני מי הוא בא ולפני מי הוא יושב**, ויאמר ברכות בקול

באתי לך

טו. הווא גם בבא"ט או"ח סי' פ"ט סקי"ז.

טו. ובזה י"פ בעזה"י הפסוק (משליכ) מסירazonו משמעו תורה גם תפלו חועבה ודקדקו המפרשים בתיבת "גם" מה בעה בזה לרבות וסגי למייר תפלו חועבה. ולדברי הרוקח י"ל דקמ"ל גם תפלו הינו דאף שמתפלל בכוונה ראייה והרי המתפלל בכוונה נחשב גם ללימוד מ"מ זה התפילה וגם לרבות הלימוד שנחשב לו הוא חועבה, וזה המדעה נגד מדעה דכיוון שמסיר עצמו משמעו תורה אז גם התורה שנחשב לו ללימוד ע"י תפלה בכוונה הרי הוא חועבה והבן.

יז. וכברכות כח: וכשאתם מתפללים דעו לפני מי אתם עומדים, ושם לך ע"ב אין עומדין להתפלל אלא מתוך כבוד ראש חסידים הראשונים והוא שוהין שעא' ומתפללים כדי שיוכנו לכם למקום. וכשנהדרין כב: המתפלל צריין שיראה עצמו כאלו שכינה בנגדו